

Музички тонови из српских старина

Урош Дојчиновић

Музички тонови из српских старина

Урош Дојчиновић

2019.

Настањак и еволуција жичаних инструмената, везује се за појаву њиховог праузора - музичког лука, у периоду палеолита. Даљи развој, дивергенција и експанзија ових кордофона, текла је током старог века, од древних источних цивилизација, преко античке Грчке и Рима, до средњевековних држава на тлу Европе. Прихватању и учвршћивању музичких инструмената у праксама европских народа, додатно су доприносила различита повезивања људи, њихови походи и друге миграторне појаве. Комплексна целина Југоисточне Европе, у чијем је саставу Република Србија, са својим посебним историјским, геополитичким и културним карактеристикама, створила је изузетно погодно окружење за формирање и развој разноврсне и јединствене музичке праксе током 19. и првих деценија 20. века. Већина тих првих домаћих музичких творевина, а и знатан део каснијег музичког израза, на српском тлу, укључивао је жичане инструменте, међу којима посебно место припада трзалачким, какве су различите врсте тамбура, лаута, гитара и сл. Стасавајући под сталним утицајима и Истока и Запада, може се рећи да су се они до средине 20. века у потпуности остварили и досегли позиције наших најзаступљенијих и најпопуларнијих кордофона, поставивши незаобилазан и важан чинилац интегралне српске културне сцене.

Програм који представљамо слушаоцима по први пут доноси прегрпит јединствених музичких записа, углавном непознатих широј јавности, насталих испод пера како домаћих аутора, тако и музички обдарених људи који су крајем 18, током 19. и првих деценија 20. века посећивали, боравили или само пролазили српским просторим, и јужно и северно од обала Саве и Дунава, и чије су примамљиве музичке творевине оживљавале испод прстију српских извођача.

Звучни спој управо ова четири кордофона: лауте, гитаре, виолине и чела (два трзалачка и два гудачака), омогућава презентацију одабраних композиција с изузетно аутентичним тонским колоритом, дочаравајући век и по музичке атмосфере у Србији, које нема више, а завршила се пре неких стотинак година.

Проф. др Урош Дојчиновић

Програм

Тонове Старе Србије

Два српско-оријентална марша:

„Косово“

„Сулејман наше мари“

Музика с крагујевачког двора Кнеза Милоша

Од оријенталних тонова „*Safir - şarkı*“ зурлаша Мустафе,
до западно-европских „*Quadrill*“-а, какове „удараше у гитар“

Милошев писар Алекса Поповски (1805-1830)

**„Српска народна музика от неколико српски народни
песаме и игри“ из 1828:**

„Девојка јунаку прстен повраћала“

„Лепе ти је у Ал-аге љуба“

„Сунце зађе“

„Паде магла на ливаде“

Сачувано заслугом Емануела Коларевића (1793-1864)

„Српска музичка смесица“ из 1850:

„Корњошките“

„Неда Гривне“

„Мачванка“

Коју је први од народа сабрао, у музику увео и уредио

Ђорђе Милановић (1821-1850)

Испод прстију Милице Стојадиновић - Српкиње (1830-1878):

„Лепе Маце“

„Радо иде Србин у војнике“ (1845)

Из Српских народних песама К. Станковића (1862)

„Сунце јарко, не сијаш једнако“

Можда певао кнез Михајло Обреновић на текст И. Ђирића

„Музика београдских салона, какв беше у Матије Бана (1818-1903)

Deux Contredanses françaises: "Pantalon" et "L'été"

La Gitana "Nationaltanz aus Wien"

Гитарски дуети с посела на којима музицираше београђанке попут

Катице Дануловић-Богичевић и Џајке Протић-Ресавац (1865)

Рудолф Ферман камерни комади 1930/34:

„Сутон“

„Липа“

„Корзоом“

Из албума „Најлепше мелодије“ (193?)

Мирко Марковић (1914-1978):

„Песма мог срца“

„Кад се спусти плава ноћ“

Транскрипције, аранжмани и редакције свих композиција Урош Дојчиновић

Музичари ексклузивно наступају на

струнама

Урош Дојчиновић, гитариста, композитор, музиколог, педагог и публицист

Студирао је класичну гитару и књижевност и дипломирао на Музичкој академији у Загребу (Хрватска), а потом завршио постдипломске студије одбранивши два доктората на интердисциплинарним музичким темама на Филолошком и Филозовском факултету Универзитета у Београду.

Дојчиновићева уметничка активност обухвата преко 3500 наступа остварених широм света, велики број радио и телевизијских емисија, више стотина одржаних стручних предавања, мајсторских семинара и учешћа у раду различитих домаћих и међународних жирија. Објавио је преко 600 стручних радова и снимио више од 60 дискографских издања (АП-плоча, музичких касета, ЦД и ДВД албума), за различите издавачке куће у Европи, Америци и Азији.

За вишеструко уметничко деловање награђен је са више од 50 медаља, плакета, диплома и других признања у земљи и свету.

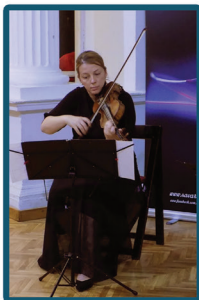
Андреј Јованић, гитариста, лаутиста, теорбиста основне студије историјске интерпретације на лаути, теорби и барокној гитари завршио је у класи проф. Ролфа Лислеванда на Високој државној школи за музику у Просингену (Немачка), а отпочео у класи професорке Елизабете Кени на Краљевској музичкој академији у Лондону (Велика Британија). Звање Мастер гитаре је стекао у класи проф. Душана Димитријевића на универзитету Слобомир П у Бјељини.

Добитник је више награда за камерно извођење барокне музике у Лондону. Као члан камерних ансамбала и оркестара остварио је велики број наступа: Балкански Барокни Бенд (Француска), ансамбл La Follia (Румунија), Orchestra of the Age of Enlightenment (Велика Британија), Musicians of the Globe (Велика Британија), Путујући свирачи (Србија).. Један је од оснивача удружења Нимбус Арт из Београда, које од 2008. године организује значајан број музичких концерата и гостовања у земљи и иностранству, као и више фестивала у Београду.

Андреј Јованић је ангажован као наставник гитаре у Музичкој школи „Коста Манојловић” у Земуну.

Милица Јакшић, виолончелисткиња, ниже и средње музичко образовање је стекла у СМШ „Коста Манојловић“ у Земуну, у класи проф. Наде Јовановић. Факултет музичке уметности у Београду уписала је у класи проф. Ређе Четковића. Током свог музичког стасавања сарађивала је са колегама из различитих музичких жанрова. Учествовала је у представи „Очеви и оци“ Атеље-а 212 као и у филмском остварењу „Муње“ редитеља Раше Андрића. Виолончелисткиња је Интермецо квартета од његовог оснивања (1999. године), са којим је забележила бројне наступе концертног и фестивалског типа као и бројне сарадње са истакнутим уметницима.

Милена Рајковић, виолинисткиња, започела је своју каријеру крајем 90-тих година као активан уметник, педагог, менаџер у култури, консултант и сарадник на бројним пројектима у области уметности и културе и менаџер гудачког квартета „Internesco“. Од 2010 – 2015 била је на позицији директорке Установе културе „Пароброд“ – културног центра општине Стари град. Већ у првој години рада, културни центар препознат је као једна од најперспективнијих институција културе у Београду. Током 5 година мандата Милена је водила и реализовала преко 1500 различитих програма и пројеката. Искуство, знање и вештине стечене на претходним радним местима препоручују је за позицију извршног директора „International Jeunesses Musicales Competiton“ Београд (2015) а потом и позицију стручног консултанта за област културе и уметности у Градској општини Стари град.

На позицији пројектне менаџерке Хемофарм фондације, Милена је од јануара 2017. године. Неке од најзначајнијих сарадњи које је остварила као извођач, виолинисткиња Београдског гудачког оркестра „Душан Сковран“ и дугогодишњи члан Управног одбора „International Jeunesses Musicales Competiton“ Београд (2009 - 2015): Nigel Kennedy, Schlomo Mintz, Dmitry Sitkovetsky, Срећен Крстић, Ola Rudner, David Strange, Claudio Vandellic, Катарина Јовановић, Проф. Александар Павловић, Sophie Langdon, Стефан Миленковић, Istvan Varga, Alexander Sitkovetsky, Ilya Grubert, Alain Meunier и многи други.

НВО Нимбус Арт

*Мултимедијални музички програм
Музички тонови из српских старина*

*Аутор програма
Урош Дојчиновић*

*Покровитељ
Република Србија
Министарство културе и информисања*

*Штампа
Милтин Београд*

УЗВО Нимбус Арт

Народних хероја 41б/88, 11070 Нови Београд 190309

Контакт: +381 11 614 32 36, +381(0) 60 131 88 32

e- пошта: office@nymbusagencija.co.rs

www.nzmbusagencija.co.rs